

[Socialministeren.]

skabsåret 1953—54 og siger herom i sin betænkning — det var også det, som det ærede medlem hr. Søren Andersen omtalte — at der efter udvalgets mening foreligger udbetalinger, hvis berettigelse forekommer tvivlsom, og et mindretal i udvalget peger yderligere på, at de indhentede oplysninger tyder på, at loven administreres meget forskelligt. Jeg har gerne villet gøre opmærksom på, at en af grundene til det kommissionsarbejde, som ligger forud for dette lovforslags fremkomst, netop var den, at man var klar over, at de forskellige kommuner administrerede loven meget uens. Kommissionen har derfor peget på, at der burde udsendes et udførligt, vejledende cirkulære for at sikre større ensartethed. Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er jeg ganske enig heri, og vi har derfor i ministeriet truffet de nødvendige forberedelser til, at et omfattende cirkulære kan udsendes straks efter lovens stadfæstelse. Jeg er overbevist om, at det tilsigtede formål vil kunne opnås herved og ved amtsrevisionens hjælp.

Hvad de store understøttelser angår, vil jeg gerne pege på, at når man beder en række kommuner om oplysninger om de ti højeste understøttelser, er det ikke så underligt, at der kommer nogle store beløb frem i materialet. Det ville være nok så rimeligt at se på gennemsnittet af samtlige understøttelser. Beregningen viser her for de 13 undersøgte købstæder et gennemsnitligt beløb på fra 1.350 kr. til 2.280 kr., og tager man alle de undersøgte kommuner under eet, får man et samlet gennemsnit på godt 2.000 kr. Det er jo helt andre tal, end der har været talt om.

Det af mindretallet fremsatte forslag om fastsættelse af en maksimumsgrænse for refusion på 6.500 kr. i løbet af 2 år har jeg ikke kunnet tiltræde. Jeg mener, at det er overflødigt, og at det tværtimod kan føre til, at de værnepligtige vil betragte en hjælp af denne størrelse som noget, de har krav på, og dette ville, som det fremgår af de gennemsnitsudgifter, jeg har omtalt, betyde ganske betydeligt forøgede udgifter. Og jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Søren Andersen, at kommunerne skal administrere forsvarligt, hvadenten der nu ydes understøttelser, der er noget større,

eller understøttelser, der er noget mindre. På alle felter må det være kommunernes opgave at administrere efter de bestemmelser, der findes i loven. Noget andet er, om der i almindelighed kunne være tale om, at kommunerne skulle bære en større andel af udgifterne ved understøttelsesformer af denne karakter. Jeg gør opmærksom på, at efter det lovforslag, der er fremsat for nogle dage siden her i folketinget, ville udgifter af denne karakter som helhed blive båret af kommunerne med 50 pct. Vi har altså opmærksomheden henvendt netop på de problemer, som det ærede medlem hr. Søren Andersen på mindretallets vegne har fremført. Jeg ved ikke, om det kan nytte, at jeg beder det ærede medlem trække ændringsforslagene tilbage, efter at jeg nu har begrundet mit standpunkt. Vil det ærede medlem ikke det, må jeg bede de ærede medlemmer om at stemme mod de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Søren Andersen: Det ærede medlem hr. Victor Gram var så glad ved den udformning, betænkningen har fået, hvori der står, at „socialministeren har overfor udvalget tilkendegivet, at ministeriet agter at pålægge kommunalbestyrelserne at administrere loven efter de nu i bemærkningerne til lovforslaget klarere og skarpere præciserede retningslinier og ved gennem amtsrevisionen følge, at dette overholdes“. Vi drøftede dette ordvalg i udvalget. Jeg skal gerne indrømme, jeg var ikke særlig tilfreds med det, men vi fik ikke noget andet indsat. Det kan jo ikke benægtes, at formen er klarere og skarpere, end den var i den gamle lov, men noget helt andet er, at den aldeles ikke er hverken klar eller skarp, men tværtimod på en række områder stadig bred og almindelig. Det er nok betryggende, at man vil gennemgå materialet og i det hele taget ved amtsrevisionen se på administrationen. Det har også vist sig ved de eksempler, vi har fået, at det nok kan være nødvendigt, og at det er på sin plads, det bliver slået fast her i dag, at det netop er meningen at benytte amtsrevisionen.

Den højtærede socialminister nævnte det materiale, udvalget har fået frem, og sagde om det, at vi måtte huske på, at det var de dyreste tilfælde, vi har set. Det vil jeg ikke benægte, jeg sagde tværtimod, at sådan